

**Erasmi a Chokier Tractatus absolutissimus de
iurisdictione ordinarii in exemptos, deque illorum
exemptione ab ordinaria iurisdictione**

Mvltis Pontificvm Decretis, Et SS. Congregationis ... Cardinalium
Declarationibus illustratus ; omnibus in iudicio Civili & foro Ecclesiastico
versantibus perquam utilis ac necessarius ; in duos tomos ab ipso Auctore
distinctus

Chokier, Érasme de

Coloniae Agrippinae, 1684

76. Utrum privilegia mendicantium quo ad facultates absolvendi in foro
conscientiæ sint sublata per Conc[ilium] Trident[ent].

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61886](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61886)

QUESTIO LXXVI.

Vtrum privilegia mendicantium quoad facultates absolvendi in foro conscientiarum, sint sublata per Concilium Tridentinum.

SUMMARIUM.

1. *Mare magnum non est per Conc. Trid. revocatum, nisi in quantum Concilio repugnat.*

ALiena non est ab hoc tractatu quaestio, quam P. Martinus Delrio Societatis IESU omni iuga scientiarum omnium de Encyclopedia illustris investigat.

Num mendicantibus ordinibus virtute suorum privilegiorum etiam majorum, quibus eis promittitur quoscunque & undecunque ad eos venientes absolute ab omnibus peccatis & censuris etiam Papae reservatis, exceptis ijs, quae in Bulla Cænae Domini continentur, an inquam ijs liceat absolvere à reservatis Episcopopos casibus post Concilium Tridentinum.

Pro negativa parte sunt præ ceteris Felicianus Episcopus Sca lensis in *suo tract. de censuris* & Alphonsus Vivaldus in *Candelabro aureo tit. de absolute num. 52. Navarr. in Manuali cap. 27. Miscell. l. n. 366. vers. quintum Card. Clem. dudum de sepulch. his potissimum argumentis.*

Primo, Cardinalis sancti Sixti testatur quibusdam suis Epistolis Gregorium 13. respondisse Borromeo, & Paleotto Cardinalibus, regulares hoc amplius non posse virtute suorum privilegiorum, idque ex sententia sacrae Congregationis ad declarationem Concilij Tridentini, quod postmodum in Synodo Mediolanensi usu receptum est *Concil. Mediolanen. 3. de pœnit. sacram. pag. 25. Borrom. in instruct. pastor. pag. 153.*

Secundo, Innocent. 6. & Clem. 8. suis Jubileis concedunt regularibus casus Episcopis reservatos, ergo extra jubileum hi casus eis concessi non videntur.

Tertio objicitur Clem. dudum de sepulch. & Clem. 7. de privileg. quibus probari videtur non esse maiorem auctoritatem regularium quam parochorum.

Veruntamen, placet magis affirmativa sententia, pro qua non desunt rationes nixæ gravibus auctoritatibus *Ambrosius Carolus in disputatione de ministro Sacram. art. 16. & 91. Navarrus Fumus Henriques Medina allegati apud Vivaldum d. tit. de absolute num. 27. 32. & 35. Delrio de Magia lib. 6. ca. 1. sect. 3.* Idque indistincte verum in foro interiori, in foro vero exteriori nisi Episcopus casum sibi reservasset addita excommunicatione latae sententiae *Fumus verb. absolute num. 21. usque ad nu. 26. in aurea armilla Delrio disquisit. magic. lib. 6. cap. 1. sect. 3. H.*

Probatur hæc conclusio, quia casus episcopales sunt minores casibus Pontificiis cum

tum ergo Pontifex concedat suos qui majores sunt, videtur enim concedere minores *cap. cui conceditur de reg. iur. in 6. Praes in locis legalib. loco à maiore ad minus, & è contra, & à concessione cedentis ad concess. anteced. & è contra.*

Secundo, Pontifex his privilegiis concedit à casibus Episcopis reservatis *glo. c. 7. de penit. in 1. arg. Clem. super Cathedram de sepulturis.*

Tertio, facultate eligendi confessorium concessa qui absolvat ab omnibus casibus, is absolvere etiam poterit à casibus Episcopalis *Vivaldus ubi supra n. 37. & 52. Ergo eadem ratione & maiori idem operabuntur privilegia religiosis immediate à sancta Sede concessa.*

Quarto, quia (utur verbis P. Delrio *ubi supra*) nec Concil. Trident. nec Greg. 13. privilegia hæc quoad omnes ubique religiosos aperte revocant, quod erat necessarium *Vivald. ubi supra n. 35. De Concilio Trid. id fateretur Vivaldus n. 40. illud c. 7. sess. 4. tantum tribuere Episcopis facultatem reservandi casus quoad suos subditos, sed regulares isti non sunt illorum subditi, sed immediate subijciuntur Sedi Apostolica, quemadmodum late supra notavimus lib. 1. quest. 17. per tot.*

Unde etiam infert idem Vivald. Bulla Pij IV. quæ Conc. Trid. additur non esse revocatum hoc privilegium, eo quod mare magnum duntaxat in hac Bulla revocatur quoad eam in quibus repugnat Conc. Trid. Concilium vero non invenitur religiosos quoad hoc ordinarij subijcere, nec etiam revocare hæc eorum privilegia, quare non repugnat hoc quædam privileg. Concilij decretis, nec est à Pio V. revocatum, quoad Gregor. vero 13. idem Vivald. n. 44. optime ostendit idem dicendum, nempe nusquam ulla Bulla vel motu proprio dicta privilegia revocasse, imo illa qua privilegia concessa per Pium V. religiosis videtur restringere, hæc de quibus agimus in suo robore relinquit, cum ait eam deinceps atque decisionem pro subjecta materia futuram esse, quæ si ex iure veteri, si ex dictis sacri Concilij decretis, si ex aliis ante dictarum literarum & constitutionum editionem erat, & si ipsæ non emanassent, futura fuisset, ad quam dispositionem & decisionem suumque pristinum statum illa omnia reducimus, cum ergo antiquo iure religiosi habeant facultatem ab omnibus his casibus absolvendi *Clem. audum de sepulturis* in quo revocatur & annullatur extrayag. inter cunctas de privilegiis (dummodo sint juxta Concil. Trid. Episcopo præsentati *sess. 4. c. 7.* neque hoc illis Concil. Trid. ademerit, & Greg. 13. verbis illis omnia sicut erant ante Pij V. constitutionem reliquerit, consequens est, ut per Episcopos huic privilegio sine nova Pontificis Max. permissione derogari non posse, cum in superiorem suum Episcopum Episcoporum jus non habeant.

Ad argumenta paucis respondeo, ad primum Confessionem sanctæ memoriæ Boromeo factam personalem & privilegiatam esse, proinde non extendam de persona in personam, nec de loco ad locum *cap. quod aliqui de reg. iur. in 6.*

Bbb

Ad

Ad secundum, negamus peculiariter tempore iubilaei concedi regularibus cetera reservatos, sed indistinctim quibusvis alijs sacerdotibus.

Ad tertium, in iuribus ibi allegatis quando Papa negat religionis maiorem potestatem quam parochis, loquitur tantum in alijs rebus, non vero in pertinentibus ad sacramentum poenitentiae, & in Clem. 1. de privileg. vetat tantum regulares absolvere sine privilegio ab excommunicatione iuris reservata v. *Silvest. verb. excommunicatio 7. casu 14. Tabiena excommunicatio 5. casu 5. Caiet. eod. verb. cap. 64. Navar. in Manuali cap. 27. n. 101.*

 QVÆSTIO LXXVII.

An si Episcopus Regulares sibi præsentatos admittere nolit, possint non obstante reiectione vacare confessionibus audiendis.

SUMMARIUM.

1. Consensum non sufficit petere, nisi impetretur.	3. Expediit iura iuribus concordare.
2. Aliud in præsentandis & quibusdam alijs casibus.	4. Posteriores leges declarantur per priores.
	5. Ratione mora receditur à communi iure.

Dubitandi occasionem præbet textus Concilij Trid. sess. 23. c. 15. de refor. disponens regulares quamvis exemptos, præsentandos esse ordinarijs antequam confessionibus vacare possint, nec satis videtur præsentare, sive nominare, nisi consensus & autoritas ordinarij impetretur *glo. Clem. dudum §. ac deinde in verb. præsentare de Sepult.*

Quia ut latè probat Peckius de testam. coning. l. 3. c. 2. n. 1. cū requiritur alicuius consensus, non sufficit petere, nisi impetretur, paria enim sunt non petere, vel non petere, & non impetrate. l. 2. c. de in ius voc. *glo. quam sit de elect. in 6. Gem. in cap. si religiosus de testam.*

Verum, omittā superfluitate disputationis concludo cum Navarro in Manuali c. 27. miscell. l. n. 26 3. vers. tertium quod Episcopo nolente sine iusta causa admittere præsentatos, eos posse omnia perinde exercere atque si admissi & autorati essent, nec videtur obstat Concil. Trid. d. c. 15. Tum quia huiusmodi præsentatus, & sine cauta ab Episcopo reiectus, habetur pro approbato, ad instar regularis petentis licentiam transeundi ad strictiorem regulam, quæ si sine causa negetur, habetur pro donata *cap. licet de regularib. qua de re vide supra eod. lib. cap. 12.* Et ad instar etiam Abbatis, qui si ter petat benedictionem ab Episcopo, si Episcopus eam neget, Abbas habebitur pro benedicto, seu benedictio habebitur pro concessa *c. 1. de suppl. negl. prælati.*